

POL'NOKESOVSKÝ OBČASNÍK

Časopis obce Poľný Kesov
Ročník 2. • Číslo 4
December 2016

OBSAH

- Poďakovanie
- Obrázok zimy minulého storočia
- Obchod v dome
- Kesovské hody
- Rozsvietenie adventného venca
- Vianoce
- Zvyky v predvianočnom období
- Adventný čas v LVS Poľný Kesov...
- Podujatia v škole
- ...a začali poľovačky na malú zver
- Kultúrne podujatia s Prameňom
- Oslavné podujatie
- Sumár jesennej časti stolnotenisovej sezóny a pozvánka na turnaj
- Spoločenská kronika
- Tvorivé okienko
- Posedenie pre dôchodcov
- Vyvrcholenie hasičskej sezóny v Poľnom Kesove
- Čo sa stalo na Svätého Mikuláša
- Materská škola
- Z babičkinej kuchyne
- Potulky po mikroregión
- Miestny poplatok za rozvoj
- Kalendár kultúrnych a spoločenských podujatí
- Oznamy obecného úradu
- Harmonogram vývozu komunálneho a separovaného odpadu v roku 2017

Vianoce. Po roku prišli zase. Tichúčko zaklopali na dvere a my sme im otvorili naše príbytky a nechali ich preniknúť do našich domovov. Všade cítiť ich čarovnú moc, ktorá svet vôkol nás spomaľuje, upokojuje a robí ho lepším. Menia každého z nás v lepšieho človeka. Dokážeme byť voči iným prívetivejší, tolerantnejší, viac sa usmievame, odpúšťame, viac myslíme na našich najbližších, ktorých si uchovávame vo svojich spomienkach.

Čím to je? Odpoveď je jednoduchá - Vianoce sme otvorili nielen dvere, ale i svoje srdcia a tie sa nám naplňajú láskou až do okamihu, kedy sa svet zahalí do posvätného ticha v očakávaní narodenia sa Božieho dieťaťa, do okamihu, kedy so svojimi najbližšími zasadneme k sviatočne prestretému stolu a naplno pocítíme puto najsilnejšie – puto rodinnej spolupatričnosti a súdržnosti.

Vážení a milí spoluobčania,

dovoľte mi, aby som Vám popriala požehnané, pokojné a s láskou prežité vianočné sviatky s tými, ktorých máte najradšej – so svojou rodinou, blízkymi, s priateľmi. Nech to najlepšie, čo v každom z nás prebudia Vianoce, ostane v nás po celý rok.

Čas vianočný je i čas poďakovať sa všetkým, ktorí počas tohto roka priložili ruku k dielu a podieľali sa na plnení náročných úloh, ktoré samospráva musí zabezpečovať. Ďakujem poslancom obecného zastupiteľstva a všetkým zamestnancom obce za svedomito vykonávanú prácu, ktorú odvedli pre prospech a rozvoj našej obce. Taktiež ďakujem spoločenským organizáciám, ktoré boli nápomocné pri organizovaní rôznych kultúrno-spoločenských a športových podujatí. A v neposlednom rade ďakujem všetkým občanom, ktorí či už svojou prácou alebo iným spôsobom dali najavo, že im obec, v ktorej žijú, nie je ľahostajná.

Ing. Ľubica Poluchová
starostka obce

Vážení čitatelia,

v rukách držíte už šieste číslo Poľnokesovského občasnika. V tomto roku je to už štvrté vydanie. Ďakujeme Vám za Vašu podporu, priazeň, za všetky pozitívne reakcie. Za príspevky, ktoré nám poskytujete. Ďakujeme najmä za to, že náš časopis čítate. Tvoríme ho iba pre Vás. Váš záujem nás veľmi teší.

Blížia sa najkrajšie sviatky v roku – Vianoce: charakterizuje ich vôňa medovníčkov, škorice, ihličia, mandarínok. Svetielka blikotajúce v tme. Adventný veniec, ktorý postupne odrátava čas do štedrého večera. Chladný vzduch. Možno aspoň trochu snehu. Vianoce sú symbolom pokoja, na ktorý často zabúdame. Preto si ho aspoň v týchto dňoch pripomeňme.

Milí čitatelia, dovoľujeme si Vám popriať pokojné Vianoce. Prežité ich v kruhu svojich najbližších, so svojou rodinou, priateľmi. Nech Vám koniec tohto roku a Nový rok 2017 prinesie iba to dobré.

Bc. Iveta Sušková
šéfredaktorka

POĎAKOVANIE

Dňa 23. decembra 2016 si pripomenie významné životné jubileum, 60. narodeniny, náš spoluobčan, pán Stanislav Ulický. Pri tejto príležitosti si dovoľujem, milý Stanko, zaželať ti veľa zdravia, šťastia, spokojnosti, rodinnej pohody a radosti z vnučky Karinky. Zároveň ti touto cestou ďakujem za prácu, ktorú si od roku 2015 vykonal a naďalej vykonávaš pre túto obec a tiež za prácu, ktorú si odvieďol ako člen a od roku 1996 do júla tohto roku ako predseda Dobrovoľného hasičského zboru obce Poľný Kesov.

Ku gratulácii sa pripájajú aj ostatní tvoji spolupracovníci, priatelia a známi. Všetci ťa poznáme ako príjemného a skromného človeka, ktorý má svoje zásady a srdce na správnom mieste. A práve preto ťa máme radi.

Všetko najlepšie, Stanko!

V mene všetkých gratulantov
Lubica Poluchová

OBRÁZOK ZIMY MINULÉHO...

storočia. Deti, ktoré vyrastali v 20. storočí, ešte nepoznali toľko technických vymožeností. A tak sa aj počas zimných mesiacov museli zabávať úplne iným spôsobom. Chce sa mi napísať „našťastie“, ale v skutočnosti si uvedomujem, že všetci musíme kráčať s dobou.

Do školy sme chodievali ešte všetky ročníky v Kesove. Ak sme mali vyučovanie v horných triedach s výhľadom na urastené stromy, neveďeli sme sa vynadávať na ich zasnežené konáre. Odpočívali pod hrubou prikrývkou snehovej peřiny, aby na jar ohromili ľudí novou krásou.

Po poslednom zvonení sme vybehli zo školy a pobrali sa domov vychodenou cestičkou vo vysokom snehu. Aj keď nám bolo - aj naobliekaným - trochu chladno, cítili sme sa výborne. Snehové vločky padali niekoľkokrát za zimu, ale najviac radosti a nadšenia spôsobili

prvé, niekedy v mikulášskom období. Vznášali sa nad dedinkou, ihravo poletovali a pomaly – pomaličky, akoby si to chceli ešte rozmyslieť prikrývali zem, polia, záhrady, strechy domov...

My, dnešní 50 plus, sme december, január, február, dokázali využiť na skoro všetky zimné športy – sánky či korčule, tie ozajstné, nie kolieskové, boli našou dennou výbavou.

Sánkovali sme sa najradšej na školskom brehu, ale ani prudký breh v lese nebol na zahodenie. Pravda, ak nás „nepristavil“ strom. Trochu bolestivé, ale asi patriace k zimnému vyžitiu.

Korčuľovať sme sa chodievali nielen na zamrznutý potok, ale aj na rybník: chlapci mali vyznačený priestor pre hranie hokeja, ale aj pre nás, dievčatá, bolo ešte dost miesta. Pred vstupom na ľad sme si sadli do snehu, obuli biele ostré korčule a začali skúšať „piruety“

ako ozajstné krasokorčuľaričky. Počet pádov sme po čísle tri prestali počítať. Aj keď... ktovie, moja najvernejšia kamarátka z detstva – Dáša, pracuje s číslami dodnes...

Obrázok zimy minulého storočia, to bol aj pohľad na skupinky detí šantiace vo voľnej prírode. Utvárali sa priateľstvá, ktoré pretrvali dlhé roky. Z čerstvého vzduchu, po rôznych zimných činnostiach, sme sa vracali domov unavení, ale šťastní. Túžili sme po šálke voňavého čaju, ktorý nám dobré mamy pripravili. Už pri ňom sme sa tešili na ďalší deň, guľovanie a veselé zážitky.

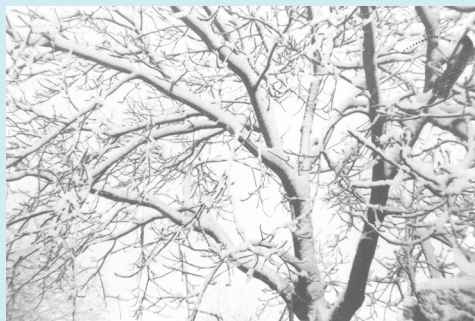
Ak boli vianočné prázdniny, aj po zotmení sme so svojimi priateľkami alebo súrodencami chodili na nezabudnuteľné vychádzky pozorovať farebné svetielka na stromčekoch za oknami domov. Noc voňala sviežosťou. Náš pohľad sa stretal s jej strieborným nádychom. Sneh mal čarovnú moc premeniť dedinku na rozprávkovú krásavicu.

Maliar mráz dokázal vymaľovať naše líčka dočervena, ale aj na sklá vytvoriť všakovaké hviezdičky. Zdá sa, že plastové okná nám zahatali cestu aj k tejto kráske. Odkryme a ukážme dnešným deťom pravú hodnotu zím minulého storočia: spolupatričnosť s prírodou. Možno stačí málo - zhotovme sýkorkám búdku, dajme

im kúsok sadielka, aby prežili. Odpozorujú naše správanie a o dve desaťročia urobia to isté. Len vtedy máme nádej prežiť, ak sa oblúkom vyhneme zlým príkladom a budeme dobrí ľudia.

Sneh, mráz, vietor, ale aj teplo domova a pokojné čítanie úžasných kníh boli súčasťou zím minulého storočia. Zo zasnežených dvorov osamotene alebo v skupinkách zvedavými uhlíkovými očami vykukali snehuliaci. Namiesto lízatiek sme ochutnávali ľadové cencúle. Bývali to pôvabné obdobia - je na nás, či si z nich trochu preniesieme aj do súčasných zím.

PaedDr. Iveta Štefanovičová

Obrázok čerešňového stromu obsypaného snehom pri bývalom detskom parku.

OBCHOD V DOME

Kedysi neboli veľké obchodné reťazce, poschodové obchodné domy, s množstvom predajní, butikov a kaviarní, ako je tomu dnes. Ale existovali obchodíky, ktoré mali svoju nezameniteľnú atmosféru.

Jeden takýto nevšedný „butik“ bol v predchádzajúcich desaťročiach aj v Poľnom Kesove, dokonca v našej ulici v „obyčajnom“ rodinnom dome. Viedla ho bielovlasá pani, ktorá mala pre svoje zákazníčky vždy pripravené milé slová. Nožničkami dokázala mimoriadne zručne prestrihnúť tkaninu. Ako malá školáčka som tam chodievala so svojou mamou. Vždy sa mi páčilo, ako pekne a nevtieravo vedela predvádzať

látkový tovar, ktorý bol najmä pre dámy veľmi zaujímavý. Baly látok prekvapovali rôznymi farbami, druhmi, vzormi. Vyrovnali sa materiálu ponúkanému vo vychýrených obchodných domoch v mestách.

Do obchodu sa vchádzalo po dvoch schodíkoch, okolo ktorých po celé leto kvitli kvety. Po vstupe dovnútra sa v mojej dievčenskej fantázii odohrávali všakovaké príbehy: zatiaľ čo mama kupovala určite niečo praktické do domácnosti, predstavovala som si, ako z tých látok majú ušité dlhé šaty rozprávkové princezné, aké sú všetky očarujúce, krásne.

V noci im svietia lampášikmi nadprirodzené

bytosti, aby mohli v tých nádherných šatách tancovať...

V skutočnosti sme sa s mamou vrátili domov s novými pančuškami alebo uterákmi. Ale to nevadilo, veď aj všedné veci sú pre život potrebné. Dnes je to už nereálne – mať takýto obchod pár krokov od vlastného domu. Nemusieť cestovať do mesta napríklad pre kvalitné bavlnené

ponožky, v takej mrazivej decembrovej zime, ako máme v tomto roku.

Obchodík spojený s mojim detstvom a drobnými nákupmi s mamou sa volal Textil. Bol jednou z vymožeností patriacich k našej dedinke v minulom storočí. Pamätáte sa?

PaedDr. Iveta Štefanovičová

KESOVSKÉ HODY

Termín konania hodov sa najčastejšie spája so sviatkom vysvätenia miestneho kostola. Sviatok hodov je spojený aj s oslavou poďakovania za úrodu a zvyčajne sa odohráva v dvoch častiach – svetskej a cirkevnej. Svetská sa odohráva v obci a v rodine. V domácnostiach sa za bohato prestretým hodovým stolom stretne blízka i vzdialená rodina, v obciach sú hody obohatené o prvky jarmočnej kultúry v podobe rozličných atrakcií, ako sú kolotoče, strelnice. Cirkevná časť sviatku sa odohráva v kostole, kde sa koná sviatočná hodová omša zvyčajne zasvätená ľudu tej ktorej obce.

V našej obci sa hody minulého roku niesli v duchu osláv 75. výročia vysvätenia nášho kostola Krista Kráľa. Tieto oslavy sa stretli s pozitívnym ohlasom u Vás, občanov. Pri tejto príležitosti sme sa rozhodli, že obec bude podporovať cirkevnú tradíciu zachovania kesovských hodov. V rámci vyhláseného projektu Nadácie ZSE pod názvom „Rozprúdime regióny“ sme požiadali o finančnú podporu hodových osláv. Naša žiadosť bola úspešná a Nadácia ZSE podporila podujatie sumou 650,- EUR, ktorá bola použitá na výzdobu kostola a na zabezpečenie občerstvenia, ktoré bolo pri-

pravené po ukončení omše pri kostole. Oslovili sme i domáci spevácky súbor Prameň - ten nás počas omše i po jej ukončení sprevádzal svojim spevom, za čo patrí všetkým jeho členom naše poďakovanie. Po ukončení omše si pre nás Marianka Lörinczová a Klárka Pňáčková pripravili

malý flautový koncert. Aj im patrí naša vďaka, tak, ako i všetkým, ktorí sa zaslúžili o dôstojný priebeh podujatia. Podujatia, cieľom ktorého bolo na chvíľu sa pozastaviť, porozprávať a vyjadriť spolupatričnosť nás, Kesovanov, k svojej obci.

Ing. Ľubica Poluchová

ROZSVIETENIE ADVENTNÉHO VENCA

Foto: Ing. Hana Pňáčková

Tento rok prišiel advent veľmi rýchlo. Prvá adventná nedeľa pripadla už na november. A v našej obci sme si túto udalosť pripomenuli tiež.

Dňa 26. novembra sa konal druhý ročník podujatia s názvom „Slávnosť pri príležitosti rozsvietenia adventného venca“. Zaspieval domáci spevácky súbor Prameň a vystúpili deti zo základnej školy v Poľnom Kesove.

Adventný veniec zdobí náš kultúrny dom. Rozsvietili sme ho v predvečer začiatku adventu. Je znamením, že príchod Vianoc sa už blíži.

V sále kultúrneho domu boli pripravené chutné medovníčky, perníčky, obľátky a tubičky, med, sladký čaj, varené víno či punč. Vo sviatočnej atmosfére, ktorú sprevádzala vianočná hudba sa stretli všetci tí, ktorí chceli príjemne stráviť sobotný podvečer.

Táto významná a radostná udalosť spojila ľudí, aby si v pokoji posedeli a porozprávali sa. Aj takéto stretnutia majú svoj význam. Vzájomné vzťahy treba udržiavať. Napríklad aj na takýchto podujatiach.

Bc. Iveta Sušková

VIANOCE

Už dva mesiace nám reklamy oznamujú, že sa blížia Vianoce. Ponúkajú tovar všetkého druhu, len aby ľudia nakupovali a kto nemá peniaze, tomu núkajú pôžičky.

Po Vianociach príde rozčarovanie, koľko zbytočných vecí zaplnilo príbytky a starosť, ako vrátiť pôžičky.

Pred Vianocami upratujeme, leštíme, zdobíme do úmoru, nehladiac na vyčerpanie, len aby bolo všetko perfektné a nemuseli sme sa hanbiť, že sme horší, ako druhí. Pečieme, varíme toľko, že neskôr aj kontajnery sú plné prebytkov, čo sa nestačili skonsumovať. To je jedna strana Vianoc.

Druhú a tá dôležitejšia strana Vianoc, je o nás samých: v prvom rade by sme si mali očistiť srdcia a pripraviť sa na príchod Božieho dieťaťa. Mali by sme sa zbaviť egoizmu, pýchy, lakomstva, závidosti, neprajnosti, ohovárania, chamtivosti, klamstva, podvádžania, nevery a všetkých nedostatkov, čo vládnu v nás, v celej spoločnosti. Srdcia by sme si mali naplniť láskou, aby, keď príde

Božie dieťa, ktoré je samo o sebe Láska, mohlo prísť do čistého srdca a spojiť svoju lásku s našou – potom budú naozajstné Vianoce.

Ježiš povedal: „Čo ste urobili jednému z mojich najmenších, mne ste urobili.“ Čo to znamená? – Čo sme urobili človek človeku a všetkému živému okolo nás, Bohu sme urobili, lebo pred Bohom sme všetci a všetko maličkí. A tak, keď činíme dobro, činíme ho Bohu. Ak robíme zlo, robíme ho Bohu, lebo Boh je vo všetkom a raz sa budeme za to zodpovedať.

Ale následky svojho konania cítime už teraz, lebo všetko zlo, ktoré nás obklopuje, je výsledkom našich činov.

Začnime každý človek na tejto zemi sám od seba. Začnime si spytovať svedomie, prehodnoťme svoje činy a svet sa obráti k lepšiemu. Potom budeme mať Vianoce nielen na konci roka, ale po celý rok.

Anna Emília Miklovičová

ZVYKY V PREDVIANOČNOM OBDOBÍ

V čase pred Vianocami existovali tradície, ktoré sú dnes už viac či menej zabudnuté a nepraktizujú sa. Sviatky svätých, ktoré sú v tomto období, mali pre ľudí svoj význam a zmysel. Ukončovali hospodársky rok alebo vítali zimu. Počas nich sa dokonca využívala mágia. ňou si ľudia zabezpečovali lásku, obživu. Svätci, ktorých oslavovali a pripisovali im nadprirodzené sily im to mali zabezpečiť. Či už nám tieto predstavy pripadajú naivné či hlúpe, naši predkovia im verili. Bolo to totiž niečo, čím si mohli ovplyvniť život. V pozitívnom, alebo negatívnom zmysle. Skúsenosti z minulosti im totiž dokazovali, že sú pravdivé.

Svätý Martin oznamoval naozajstný nástup zimy. Značí to už porekadlo, ktoré poznáme aj dnes: „Martin na bielom koni.“ To znamenalo mať všetko pripravené tak, aby počasie mohlo naplno prejavíť svoju silu. Museli byť ukončené práce na poliach, potrava pre ľudí aj pre zvieratá prichystaná na dlhú zimu. Bez tejto prípravy by mohli byť životy ľudí a zvierat ohrozené. Teda do sviatku svätého Martina mali všetci veľa práce.

Tma a dlhé večery viedli ľudí k strachu. Krátke dni a málo svetla nabáдали ľudí k viere, že zlo naberá na sile. A veľmi ľahko sa totiž vytvárali predstavy o nepriaznivých silách, ktoré im mohli uškodiť. Takto vznikli stridžie dni. Trvali od Kataríny do Vianoc. Bol to čas, kedy bosorky získavali svoju moc a bolo treba sa im brániť. Strigy mohli ublížiť človeku, ale aj dobytku. Verilo sa, že môžu skutočne ublížiť. Používala sa proti nim ochranná mágia ako cesnak, popol, mak, mastičky, svätená voda...

Sviatok svätej Kataríny bol prvý stridží deň. Do domu nesmela prísť prvá žena, lebo by sa jej mohol rozbíjať riad. Niekde to bolo tak, že do domu nesmela prísť prvá cudzia žena. Nesmelo sa priať, ani šiť. Katarína je okrem iného patrónka slobodných dievčat. V tento deň sa teda vo veľkej miere používala ľubostná mágia. Dievčatá si domov priniesli vetvičku z čerešne a ak tá do Vianoc rozkvitla, znamenalo to, že sa dievča do roka vydá. Varili sa halušky, do ktorých sa vkladali na papieriku napísané mená chlapcov.

Ktoré z vody vyplávalo ako prvé, bolo meno ženicha. Ak dievča vysypalo pilinami cestičku od svojho domu k domu milého, ten už vraj inam nešiel. Katarínska zábava má veľmi dlhú históriu a zachováva sa dodnes. Tradične na nej ale platilo, že si ženy vybrali tanečníkov, starali sa o občerstvenie a platili ju. A táto zábava bola posledná pred adventom, ďalšia bola až po Vianociach – štefanská. Nastupoval pôst.

Na Ondreja sa veštilo najviac. Verilo sa, že je patrónom neviest. Halušky s listočkom sa varili aj v tento deň. Vo svätoondrejskú noc sa triaslo plotom. Z ktorej strany zaštekal pes, odtiaľ mal pochádzať budúci ženich. Liatie olova malo určiť, aké povolanie bude ženich vykonávať. Záležalo to od predmetu, ktorý kusok olova pripomínal. Alebo sa hľadalo písmeno a aké písmeno sa ulialo, takým sa malo začínať meno budúceho muža. Olovo sa na lyžici roztavilo nad ohňom a lialo cez dieru veľkého kľúča do studenej vody.

Svätú Barboru poznáme najmä ako patrónku hasičov. V tento deň sa, podobne ako v deň svätej Kataríny, dávala do vázy vetvička z čerešne (barborka) a čakalo sa na jej vykvitnutie. Po domoch chodili postavy omotané bielymi plachtami so zamúčenými tvármi (ako na Luciu). V ruke držali metlu alebo husacie krídlo a nimi ometali kúty izby. Ale v kúdeľnej izbe pri priadkach našli mládenca, žartovne ho bili po rukách.

Svätý Mikuláš je v dnešnej dobe asi najznámejší a najoslavovanejší sviatok v predvianočnom období, ktorý v zmenenej podobe pretrval dodnes. V tento deň sa vžilo najmä obdarúvanie detí. „Chodenie Mikuláša“ je veľmi udržiavanou tradíciou. Trojica – Mikuláš, čert a anjel chodili po domoch a pýtali sa detí, či poslúchali a chceli, aby zarecitovali básničku. Potom deti dostali balíček plný sladkostí dobrôt.

Ľudia verili, že okolo sviatku svätej Lucie vrcholia stridžie dni. Lucia sa pokladala za ochrankyňu pred zlými silami. Robil sa veľký hluk, hurhaj, krik, čím sa zlo odháňalo a malo sa zľaknúť. Rozbíjal sa starý riad, hádzal sa

o dvere maštalí. Zlé sily sa zahánali hlučom v obci a na krížnych cestách. V dňoch okolo Lucie a na Luciu sa nepredávali nijaké produkty a nič sa nepožičiavalo. Vyrábali sa tzv. známy Luciin stolček. Hovorievalo sa, že kto sa pozrie každý večer od sv. Lucie do zrkadla, na Štedrý večer v ňom uvidí strigu. Zvykom bolo, že po domoch chodili Lucie. Vyháňali z domov zlo, boli v bielom, mali vybielené tváre, v ruke husacie krídlo. Lúboštná mágia sa vykonávala aj v tento deň. Dievčatá si nachystali dvanásť lístočkov. Na každý napísali meno chlapca, len jeden ostal prázdny. Každý deň jeden lístoček roztrhali a posledný, ktorý zostal, mal určiť, za koho sa dievča na ďalší rok vydá. Ak bol posledný lístoček prázdny, znamenalo to, že svadba

nebude. Gazdovia si všimali počasie dvanásť dní od Lucie do Vianoc, zapisovali si ho a podľa toho určovali počasie na nasledujúci rok.

V každej dedine mali obyčaje svoje scenáre. Bolo ich obrovské množstvo. Odlišovali sa spôsobom vykonávania, dňom kedy prebiehali, cieľom, ktorý mali... Dedili sa z generácie na generáciu. Miešali sa a prenášali z dediny do dediny, z kraja do kraja. Ale pretrvávali. To svedčí o viere našich predkov vo vykonávanie zvykov, rituálov. A ich množstvo je naozaj úctyhodné. Nezabudnime na ne. Sú súčasťou našej histórie, kultúry.

Bc. Iveta Sušková

(Použitá literatúra: Nádaská, K.: Slovenský rok)

ADVENTNÝ ČAS V LVS POĽNÝ KESOV...

Adventné obdobie vnímame ako očistu tela, duše, myšlienok, našich domovov...

Je koniec novembra, je prvá adventná nedeľa, na adventnom venci bliká prvá sviečka, vzduchom sa šíri vôňa škoric, klinčekov, ihličia... A ja píšem pár slov o nás - o dianí v našom LVS, o našich pripravách na vianočné sviatky.

Do osvojeného režimu pribúdajú nové ušľachtilé, vianočné činnosti, vianočná výzdoba, tradície ladené dobrom – adventným časom, ktoré do každodenného života vlievajú neopakovateľnú atmosféru, nateraz zahalenú pod rúškom tajomnosti. Mladšie deti sa veľmi tešia na obdobie adventu, na adventný kalendár, ktorý ako prvý mení všedné dni na slávnostné očakávanie, prebúdzajú prirodzenú detskú nedočkavosť, ale hlavne spontánnu radosť z milého prekvapenia. Každý deň od 1. decembra až do očakávaných Vianoc - 24. decembra, si deti postupne otvárajú okienka, za ktorými sa ukrývajú sladké prekvapenia...

Rada by som však upriamila našu pozornosť na hlbšie poslanie týchto dní. Adventný čas môže mať aj opačnú myšlienku, ktorá je o rozdávaní... Nielen o prijímaní... Myšlienka je určená hlavne

pre staršie a uvedomelejšie deti nášho zariadenia.

Pokúsme sa každý deň pracovať, vytvoriť niečo pekné, obdarovať niekoho, pomôcť niekomu, dokázať sa podeliť, vykonať dobrý skutok, jednoducho byť ochotní a nápomocní tak, ako najlepšie vieme... **Byť príkladom pre ostatných** a pomáhať tým, ktorí to práve teraz potrebujú viac ako **my - ako ja sám**... Aj keď to možno nebude na začiatku dokonalé, ale dôležité je, že sme sa aspoň pokúsili, že sme venovali pozornosť niečomu, čo v nás vyvolá pocit šťastia a dobra. Ten najprirodzenejší a často nič nestojaci príjemný pocit. Aby sme skutočne všetci, veľkí aj malí, čo najviac vnímali a cítili ľudskú dobrotu, mäkkosť, teplo, nehu, posolstvo nadchádzajúcich dní...

A čo je vlastne dobro?

*„Dobro je to,
čo môže počuť aj hluchý
a uvidieť aj slepý...“*

Celodenné víkendové služby nám ponúkajú dostatok času na čítanie o slovenských tradíciách, činorodejšiu činnosť, kreatívne tvorenie.

V spoločných priestoroch si rozložíme stoly, pustíme si pokojnú – inšpiratívnu hudbu, pripravíme si rôzne zaujímavé podnety, prerozdělíme si jednotlivé úlohy a v priebehu dňa spoločne pracujeme. Našou snahou je vytvoriť čo najpokojnejšiu relaxačnú klímu, aby jednotlivé činnosti boli ponúknuté nenásilne – oddychovo a samozrejme, boli prijaté so záujmom čo najväčšieho počtu detí.

Niektó má záujem o príjemnú hudbu, iný o hru, čítanie, televíziu, ďalší chce skúsiť pod vedením pani vychovávateľky – učiteľky niečo krásne vyrobiť. A tak sa postupne prestriedame. Počas dňa sa veľa naučíme a vďaka pracovitým, trpezlivým rukám sa zrodia malé dielka, milé vianočné dekorácie, drobné výrobky, ktoré neskôr ponúkame na rôznych podujatiach. Odprezentovali sme našu prácu vo Vianočnom mestečku v Nitre a v neďalekých Rastislaviciach.

Ďalej sme aktívne do nášho diania – života, začlenili prípravu na kultúrne vystúpenie. Pripravili sme Posedenie pri jedličke - vianočnú besiedku, ktorú si každoročne usporadúvame v školskej jedálni.

Hoci práca s našimi deťmi je skutočne náročná, snažili sme sa o čo najužšiu kolektívnu spoluprácu nás vychovávateľov a skutočne sme

sa snažili začleniť všetky deti do vianočného programu.

V tomto roku sme pracovali na netradičnom ucelenom predstavení – pásme, nazvanom *Z rozprávky do rozprávky*.

Humorne a nadčasovo poňaté predstavenie sa postupne rodilo, dotváralo a formovalo pod vedením pani vychovávateľky Márie Erniholdovej. Každá pani vychovávateľka prišla s drobným vstupom a naša šikovná Marika všetko dotvorila do jedného deja - celku - pútavého príbehu... V predstavení boli zastúpené všetky žánre, hovoréné slovo, spev, tanec a pokúsili sa aj o trošičku hereckého umenia... Výsledok stál za to a oslovil aj širšie publikum našej obce a tým prispel k príjemnej vianočnej atmosfére.

ĎAKUJEME a všetkým Vám prajeme krásne, pokojné a štedré sviatky.

**Katarína Bašková a kolektív
zamestnancov LVS Poľný Kesov**

Sviatok svätej Lucie a skutočne slávnostnú atmosféru podčiarkli i tie „naše Lucie“. Aj takýmto tajomným spôsobom sme si v LVS pripomínali ľudové tradície.

PODUJATIA V ŠKOLE

Od začiatku školského roka ubehli len tri mesiace, ale v škole sa toho mnoho udialo. V prvom rade musím pochváliť tých žiakov, ktorí našu školu reprezentovali svojimi výtvarnými prácami v časopisoch Vrabček a Fifik, ktoré čítajú deti z celého Slovenska. Boli to: Dominika Barčová 4. r., Tereška Pňačeková 4. r., Michal Spál 3. r., Timotej Spál 3. r. a Michal Gál 4. r.

Na konci septembra sme využili ponuku Starého divadla Karola Spišáka a pozreli sme si divadelnú hru Ako išlo vajíce na vandrovku. Predstavenie bolo úžasné, deti pozorne sledovali.

1. októbra 2016 naše žiačky Nelka Remenárová 3. r. a Tereška Pňačeková 4. r. boli vystupovať na Obecnom úrade v Poľnom Kesove pri príležitosti Víťania detí do života. Predviedli svoje recitačné schopnosti a hru na zobcovej flaute. Tieto dievčence boli vystupovať aj pre jubilantov.

a podpismi. Následne nato sme dostali záložky, ktoré vyrábali oni. Niektoré boli venované konkrétnym deťom.

Od 10. do 16. októbra vládla tvorivá atmosféra a všetko sa týkalo zdravého jedla. So žiakmi sme sa zapojili do projektu *Hovorme o jedle*, ktorú vyhlásila Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora v Bratislave. Na každý deň v týždni bola vyhlásená téma: pondelok – Chlieb, pečivo, obilniny, utorok – Zelenina, ovocie, orechy z našich sádov, streda – Mlieko a mliečne výrobky od slovenských kravičiek, štvrtok – Mäso, ryby, piatok – Tuky, cukry, soľ. Pani učiteľky žiakov motivovali a deti tvorili.

Spievali piesne a recitovali básne o ovoci a zelenine, čítali rozprávku Soľ nad zlato, recepty z kuchárskych kníh, následne tvorili básne, rozprávky, tvorili slovné úlohy a kreslili chlebič, ovocie a zeleninu, kravičku, rozprávku Soľ

nad zlato a prepleťali papierovú rybu. S pani vychovávateľkou si urobili aj rybaciú nátierku a ovocný šalát s orechami.

Dňa 24. októbra 2016 sme sa zapojili do Celoslovenského projektu *Medzinárodný deň školských knižníc* organizovaného na zvýšenie čitateľskej gramotnosti. Na tento deň sme sa dobre pripravili. Tešili sme sa, že pozvanie pri-

jala pani starostka Ing. Ľubica Poluchová, ktorá odštartovala čitateľský maratón rozprávkou Kde bolo tam nebolo od Kristy Bendovej. S radosťou sme privítali aj deti z MŠ s pani učiteľkou Klau-diou Matuščinovou, pre ktoré si žiaci pripravili divadielko Jabĺčko, krátku rozprávku a plno hádaniek. Deti sa tešili a za svoju aktivitu boli odmenené sladkosťou. Žiaci sa na chvíľu stali

Už v septembri sme sa prihlásili do medzinárodného projektu na podporu čítania *Záložka do knihy*, ktorú vyhlásila Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave. Skontaktovali sme sa s pridelenou školou ZŠ s MŠ Červená voda pri Sabinove. Žiaci vyrobili krásne záložky, využili svoju kreativitu a tvorivosť a odoslali sme ich žiakom danej školy aj s pozdravmi

spisovateľmi a tvorili rozprávky na tému Kde bolo, tam nebolo, keby nebola škola... Po práci sme si spolu zaspievali žartovnú pieseň Sedí mucha na stene s rôznymi samohláskami. Napríklad Sidi michi, Sede meche...

Po speve žiaci pracovali ako ilustrátori, kreslili maľované písmenká. Z rozprávok, ilustrácií a písmieniek vznikli knihy, ktoré sme odoslali. Každý si zaslúži oddych po práci a my sme sa išli vyvetrať na školský dvor. Z jesenných listov zložili deti názov KNIHA.

My, pani učiteľky, sme sa tešili, že celý deň vládla tvorivá atmosféra a naša námaha sa oplatila. Žiaci boli tiež spokojní a rozprávali sa o svojich zážitkoch z celého dňa. Vyhodnotenie prišlo v novembri a naša škola získala 100 bodov zo 150. Z počtu 244 školských knižníc sme sa

umiestnili na 34. mieste, čo je výborné, lebo sme súťažili aj so strednými školami.

Dňa 18.11.2016 nás žiaci LVS vyzvali na turnaj vo vybíjanej. Tento turnaj sa hral v telocvični LVS v rámci projektu *Červené stužky*. Hrali starší žiaci a mladší ich povzbudzovali. Priateľské stretnutie dopadlo výborne a každý bol odmenený sladkosťou.

Za dobré výsledky si žiaci zaslúžili aj balíčky na Mikuláša. Mikuláš k nám zavítal dňa 5. decembra. Neprišiel sám, vzal si so sebou anjela aj čerta. Žiaci Mikulášovi recitovali a spievali.

Na záver by sme chceli popriať všetkým krásne sviatky plné pohody a rodinného pokoja.

Mgr. Jarmila Adamovská

...A ZAČALI POĽOVAČKY NA MALÚ ZVER

Keď sa nostalgicky vrátim do šesťdesiatych, sedemdesiatych rokov minulého storočia, ako malý chlapec som obdivoval poľovníkov, ktorí na traktoroch rozvážali úlovky po dedine a my sme mali suseda F. Patáka, ktorého prezývali „Ferštino“. U neho skladali po každej poľovačke 20 - 30 zajacov a desať bažantov. Partia poľovníkov Janika (Ján Šuba st.), tiež náš sused Ferštino, J. Vavřík st. (Chazaj) a ďalší, mali v tých rokoch naozaj skvelé podmienky na lov. V chotári trvale registrovali stovky bažantov, zajacov a tiež i stovky jarabíc. Uloviť počas poľovačiek lišku – to bola rarita a úlovok oslavovala celá dedina. Kožuchom z lišok (bolo treba 16 ks kožušín) sa mohli pochváliť iba niektoré manželky poľovníkov a aj tým to trvalo roky, kým sa potrebný počet nazbieral.

V dnešnej dobe zajacov lovíme sporadicky – raz za 7 až 10 rokov a to v obmedzenom počte maximálne 20 kusov. Jarabice sme nelovili počas dlhých tridsať rokov. Zato lišok každoročne strelíme 25 až 30 kusov a i v tomto roku, ale to ešte nie je koniec - máme ulovených 33 lišok. Ale liščie kožuchy vyšli z módy a po ulovení lišky máte problém, čo s ňou...

Podmienky pre život zveri sa diametrálne zmenili, čo to spôsobilo sú zatiaľ iba nepotvrdené názory: chémia na poliach, vyrúbanie remízok, veľkoplošné hospodárenie, rýchlosť zberných strojov, neúmerne zvýšený počet dravcov, z ktorých značný počet druhov je chránených, častý pobyt ľudí, psov a mačiek v prírode, najmä v čase hniezdenia...

Ani jedna odborná inštitúcia nevidí príčinu poklesu malej zveri v jej love. Najmä preto, že lov je regulovaný a systémový. Preto v dnešných časoch pozorne rátame počty malej zveri na jar i na jeseň a podľa výsledkov sčítania sa rozhodujeme, či vôbec požiadame o povolenie poľovačiek, alebo nie. A tie združenia, ktoré majú zrátané počty nad normovaný stav môžu loviť.

Prvým mesiacom je november a môže sa loviť do polovičky januára nasledujúceho roka.

Naša poľovnícka spoločnosť BREZA patrí medzi tie, ktoré o lov požiadali a už sme aj dostali schválený plán lovu. A vzhľadom k tomu, že sme v spolupráci s Poľnohospodárskym družstvom Mojmirovce zabezpečovali podmienky pre zvyšovanie počtu zajacov i bažantov, nielen

pridávaním krmiva a vody, ale aj vytváraním plôch, ktoré sa chemicky neošetrujú, očakávali sme, ako dopadne samotný lov v sezóne 2016/2017.

Ukazuje sa, a to už niekoľko rokov po sebe, že na jar a v lete je vidno na poliach a v blízkosti ciest dostatok zajacov, ale na jeseň akoby odrazu zmizli. V podvečer bolo počuť hradujúce bažanty, ktoré sú pri sadaní na stromy hlučné a bolo ich možno podľa toho registrovať v revíri.

Zabezpečili sme podporu stavov formou vypustenia 30 kusov dospelých zajacov v mesiaci jún 2016, odchovaných na farme Štefanovičová, tiež 30 kusov bažantíc z chovu v Mojmírovciach a i to v nás vyvolávalo nádej, že populácie bude viac ako v minulom roku. Nie je tomu tak. Ulovili sme na prvej tohtoročnej poľovačke spolu 7 kohútov a na druhej tiež 7 kusov bažantov. Na porovnanie - v predchádzajúcich rokoch bolo na výrade vždy viac ako 20 kusov bažantov. Takže opatrenia zatiaľ neprinášajú očakávané zmeny.

A preto plánovanú poľovačku na zajace zrušíme. Máme však v pláne zrealizovať po rokoch odchyt živých zajacov z viacerých dôvodov. Prečo odchyt zajacov? Jednak vieme zistiť vek odchyteneho zajaca, jeho pohlavie,

kondičný a zdravotný stav. Zajace vypúšťané z farmy sme označovali, takže i pomer divých a polodivých vieme posúdiť. Na odchyt zajacov potrebujeme vyšší počet pomocníkov, nadháňáčov a vždy nám pomáhali aj spoločenské organizácie, školy, kamaráti.

Pritom farmové chovy sú mimoriadne náročné na financie – treba celoročne sledovať zdravotný stav zvierat pod veterinárnym dohľadom, kupovať medikamenty, špeciálne granule, likvidovať potkany, ktoré okamžite hľadajú potravu v priestoroch chovu v neskutočných počtoch.

Systém liahnutia vajčiek, prvé dni kuriatok pod umelými kvočkami sú veľmi náročné na elektrickú energiu. Pravidelne meníme ochranné siete, ktoré vplyvom počasia dlho nevydržia a vtáky veľmi rýchlo zistia, kadiaľ môžu uniknúť, ale čo je horšie, zistia to aj dravce, ktorých pobyt v priestoroch chovu je doslova katastrofou. Takže aj finančný aspekt z odchyту berieme v úvahu.

Faktom je, že našu činnosť v oblasti voľierového chovu všetky inštitúcie schvaľujú, ale nikto, ani štát, ani samosprávne organizácie, nám nevedia finančne pomôcť. Všetko znášame sami. Poľovačky sú dnes spoločenskou udalosťou a stretávame sa na nich s kamarátmi z rôznych

kútov Slovenska, ktorí k nám radi prichádzajú jednak preto, že naši členovia chodia do ich revírov na lov diviakov, ale i vysokej zveri, ktorá sa u nás zatiaľ objavuje sporadicky, ale i preto, že už nás registrujú ako priekopníkov v nových formách zvyšovania stavov malej zveri a sú zvedaví, ako sa nám darí. Čo na poslednom kole pri chutnej večeri spolu preberáme.

A aj keď časy rozdávania ulovených

Záver z ukončenia poľovačky 3.12.2016. Ulovených 46 bažantov a predátory: 1 liška, 1 kuna, 3 sojky.

bažantov, zajacov, jarabíc po desiatkach kusov sa asi už nikdy nebudú opakovať, teší nás a spája láska k prírode, pomoc malej zveri v čase núdze, ale i fakt, že ako dobrú partiu ľudí nás vôbec nemrzí, že oveľa menej lovíme a oveľa viac energie vkladáme do chovu a genofondu zveri.

Preto sa chceme na záver poďakovať všetkým našim manželkám a partnerkám, ktoré nám častú absenciu v domácnostiach nielen tolerujú, ale aj podporujú a čiastočnou satisfakciou pre nich je fašiangová zábava, ktorú aj v čase budúročných fašiangov opäť organizujeme

a na ktorú čitateľov srdečne pozývame!

Želám všetkým občanom našej krásnej dedinky, Poľnokesovčanom, pokojný záver roka 2016. Nech ho nič neruší, okrem tých našich pár výstrelův z brokovníc v chotári! Aby sme sa navzájom spájali a hľadali spôsob, ako si život navzájom vylepšovať a nie strpčovať. Roky plynú neskutočne rýchlo a je škoda každého dňa, ktorý nás nenaplní pocitom, že sme ho prežili správne.

Ing. Ján Vrba

KULTÚRNE PODUJATIA S PRAMEŇOM

S Prameňom sme navštívili veľa krásnych kultúrnych podujatí. Tento rok sme začali v Rastislaviciach na májových slávnostiach. Pán starosta Mirko Juhás nás pozval aj na natáčanie Naj dedinky Slovenska. Samozrejme, že sme neodmietli. I napriek zlému počasiu to bol pre nás pekný zážitok. Rastislavičania pripravili dobroty

všetkého druhu a zaspievali sme si aj s Veselou muzikou.

Už tradične sme spievali na Otvorení leta v našej obci, na Hodovej svätej omši, na rozsvietení adventného venca, na podujatí pod názvom *Spievaj že si, spievaj* v Cabaji-Čapore, kde sme si po programe zaspievali so všetkými súbormi

a kto chcel, si mohol zatancovať pri živej hudbe.

Pozvanie sme dostali aj do Palárikova, tam sme vystupovali po prvýkrát. Mali sme veľký úspech a museli sme sľúbiť organizátorom, že sa tam ešte vrátíme.

No zažili sme aj smutné obdobie, pretože nám zo súboru navždy odišiel dobrý spevák, veselý človek, pán Gusto Molnár. Dňa 10.9.2016 sme sa s ním rozlúčili a na poslednej ceste sme mu aj zaspievali. Veľmi nám chýba...

Ďakujem pani starostke Ing. Ľubici Poluchovej, ktorá nám so všetkým vychádza v ústrety.

Nakoniec sa chceme veľmi pekne poďakovať pánovi Martinovi Kriššákovi, ktorý nám zabezpečuje odvoz na vystúpenia. Vždy je veľmi ochotný.

60-tka s Prameňom

Po ukončení podujatia „My nestarneme“ v Palárikove sme sa presunuli na súkromnú akciu, oslavu 60. narodenín pani Aničky Dojčanovej - Vnučkovej, rodáčky z Rastislavíc.

Vôbec netušila, že prideme, bol to hudobný darček od sestry Olinky. Pri príchode spevom sme videli na Aničkinej tvári veľké prekvapenie, emócie, boli aj slzičky. Jednoducho – sme ju veľmi milo prekvapili. Zaspievali si s nami aj jej hostia, cítili sme sa tam ako veľká rodina.

Pri rozlúčke sme sa poďakovali za prijatie, fantastické pohostenie. Spevom sme pokračovali domov do Kesova.

Alena Jančovičová

OSLAVNÉ PODUJATIE

Po roku sme sa opäť stretli, aby sme si pripomenuli okružle narodeniny našich oslávencov, ale aj nás ostatných, ktorí sme mali „obyčajné“ narodeniny.

Našimi jubilantmi boli pani Evička Mederová a pán Silvo Slíž. Milá Evička, milí Silvo, k 70-tke Vám prajeme len to najlepšie: veľa, veľa šťastia, pokoj v duši, radosť zo svojich najmilších a predovšetkým pevné zdravie. Dopriali by sme Vám aj dvojnásobný dôchodok, ale bohužiaľ, na to

nemáme dosah. Vitajte medzi nami, sedemdesiatnikmi!

70-tich rokov sa dožil aj pán Gusto Molnár, ale už sme mu, bohužiaľ, nestihli zablahoželať. Tak ho aspoň pozdravíme do nebička, aby vedel, že sme na neho nezabudli!

Výbor Jednoty dôchodcov

SUMÁR JESENNEJ ČASTI STOLNOTENISOVEJ SEZÓNY A POZVÁNKA NA TURNAJ

Od 30. septembra odštartovala stolnotenisová sezóna a opäť sme sa rozhodli, my, ŠKST Poľný Kesov, že sa zúčastníme zápolení v tomto športe. Pre sezónu 2016/2017 sme prihlásili do súťaže tri mužstvá a tie sa následne rozdelili podľa výsledkov z minuloročnej sezóny do troch líg – 5., 6. a 7. ligy.

Pred vianočnými sviatkami je odohratá presná polovica zápasov všetkých líg a my môžeme zosumarizovať naše doterajšie pôsobenie: mužstvo „A“, ktoré hrá 5. ligu, začalo sezónu ako z veľkej knihy a vyhŕavalo vysokým rozdielom, ale v priebehu sezóny nastal problém s hráčskym kádrom a to sa postupne odzrkadlilo aj na výsledkoch. Takže prvé mužstvo prezimuje v strede tabuľky. Mužstvo „B“ malo za cieľ udržať sa vo vrchnej polovici tabuľky. Tento cieľ sa nám čiastočne darí plniť a druhé mužstvo, podobne ako prvé, figuruje v strede tabuľky. Treba však podotknúť, že problémy so súpisťou v prvom mužstve sa podpísali aj na výsledkoch „B“ mužstva, pretože niektorí hráči museli ísť vypomáhať do vyššej ligy a potom v 6. lige chýbali drahocenné bodíky a tesne sa prehralo. A do tretice – hráči „C“ mužstva, aby nevyčnievali z radu, tiež prezimujú v strede tabuľky. Avšak po rakeťovom štarte, keď porážali, čo im prišlo do cesty, sme mysleli, že dopadnú lepšie, lenže druhá časť prvej polovice sezóny bola akosi začarovaná pre všetky naše mužstvá.

Do druhej polovice sezóny vstupujeme plný entuziazmu a s bojovým duchom. Veríme, že tento krát sa šťastie prikloní na našu stranu a zabojujeme o vyššie priečky.

Toľko z výsledkov z aktuálnej sezóny.

Teraz by som chcel všetkým Poľnokesovčanov srdečne pozvať na 7. ročník Trojkraľového turnaja, ktorý sa bude konať 6.1.2016 v telocvični LVS Poľný Kesov. Pre bližšie informácie ohľadne turnaja alebo nášho mužstva, navštívte našu facebookovú stránku s názvom ŠKST Poľný Kesov.

Na záver chcem povedať, že stolný tenis je šport pre ľudí všetkých vekových kategórií, ktorí sa chcú trochu zabaviť. A aj keď sa zúčastňujeme

súťaží a zápasov, v prvom rade ide o zábavu, dobrý kolektív a relax od každodenných povinností. Taktiež sa snažíme k tomuto športu prilákať aj mládež, ale zatiaľ máme len dvoch hráčov mladšieho ročníka a to Samuela Šlehobru a Patrika Chrena. Dúfame, že naše rady sa rozšíria o ďalšie mladé nádeje.

Všetkým čitateľom prajeme pokojné a pohodové prežitie vianočných sviatkov, veľa pracovných a osobných úspechov, ale hlavne veľa zdravia v novom roku.

Jaroslav Vavrík

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Manželstvo uzavreli:

Marián Krupa a Lucia Tomšíková

Opustili nás:

Jozef Andruška
Hedviga Dankovičová

Spomienka

*Prestali pre Teba hviezdy svietiť,
prestalo i slnko hriať.
Ale tí, čo Ťa mali radi, neprestanú spomínať.*

Dňa 11. októbra uplynulo 25 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a dedko Ján Pavel.

Zároveň si pripomíname jeho nedožitý 86. narodeniny.

S úctou a láskou spomínajú manželka a synovia s rodinami.

TVORIVÉ OKIENKO

Kvety pre Pannu Máriu

Keď z neba vonku tíško padá sneh
a z veže zaznie zvona hlas,
čujme hlas svojho svedomia.
Ku komu a k čomu nabáda nás?

Sme ochotní pomôcť tomu,
kto práve potrebuje nás?
Ježiško milý, ukáž nám cestu
a prebuď všetko dobro v nás.

Daj nám viac sily
vrúčne ťa milovať.
Nech rozkvitne láska,
ktorá nás spasí.
Prosíme vrúčne:
otvor nám srdce,
otvor nám oči,
aby sme chápali
dar betlehemskej noci.

Anna Emília Miklovičová

Spievajme piesne

Spievajme piesne tomu,
čo otvára brány
k nebeskému trónu,

Spievajme jasne z brán,
zo šírych úbočí.
Ježiško leží
v matkinom náručí.

Spievajme stále
o láske, ktorá sa zrodila
v chudobnej koliske.

Spievajme na Slávu
On prišiel na svet.
Darujme mu lásku,
tak ako krásny kvet.

**Anna Emília
Miklovičová**

POSEDENIE PRE DÔCHODCOV

Tento rok sme svoju úctu našim najstarším spoluobčanom - dôchodcom, vzdali netradične až v mesiaci november. O to srdečnejšie sme ich mohli privítať vo vynovenom kultúrnom dome. Podarilo sa nám kompletne zrekonštruovať sociálne zariadenie a vymeniť zastaralé vykurovanie gamatkami za vykurovanie ústredným plynovým kúrením. Keďže gamatky boli ešte funkčné, obec ich darovala do kostola, kde si môžu, ak Pán Boh dá, odslužiť ešte ne jeden ročík... Ale vráťme sa k dôchodcom.

Nadišla 16 –ta hodina šiesteho novembrového dňa, všetko bolo pripravené a podujatie pre seniorov sa mohlo začať. Stlmilo sa svetlo a sálu odznali nasledovné slová:

„K ľudskému životu patria mnohé situácie,

keď človek hľadá lásku, pokoj na duši a cíti potrebu sa v dnešnom uponáhľanom svete zastaviť. Vzdajme spoločne úctu životu, skúsenosti, poznaniu a múdrosti, ktoré sa ukryli do striebornej farby vlasov a do vrások rúk.“

Boli to slová, ktorými privítali našich dôchodcov mladí nadšenci - členovia spevokolu eMeSPe z Palárikova a vzápätí odštartovali svoj koncert pod názvom Zrkadlo života, počas ktorého odzneli známe i menej známe piesne, zrak prítomných potešili spoločenskými tancami v pestrej kostýmovej výbave. Vrcholom programu bolo vystúpenie mladšej začínajúcej opernej speváčky, pri ktorom naskakovali mnohým z nás zimomriavky a ktoré v nás zanechalo skutočne umelecký zážitok. Všetci prítomní odmenili účinkujúcich uznanlivým potleskom. Po oficiálnej časti programu bola pre dôchodcov pripravená chutná večera, po ktorej si pomaškrtili na zákusoch, kto chcel, mohol si dať kávičku alebo pohárik vína. A bolo kopec času na vzájomnú debatu, ktorá u tých, ktorým sa nechcelo ísť zavčas domov, trvala až do neskorých

večerných hodín.

Myslím si, že tí, čo prišli v tento deň do nášho stánku kultúry, určite neoľutovali. Bol to deň pripravený len a len pre nich. Prišli si oddýchnuť od všedných povinností, posediť si, poroz-

právať sa, popýšiť sa svojimi deťmi, vnúčatami i pravnúčatami a pošťožovať sa na svoje choroby.

Ďakujem všetkým Vám, milí naši dôchodcovia, ktorí ste prišli a verím, že pridete i na budúci rok a spolu s Vami prídu i tí, ktorí tento rok ostali doma. Všetkým prajem pevné zdravie a veľa síl do ďalších rokov.

Ing. Ľubica Poluchová

VYVRCHOLENIE HASIČSKEJ SEZÓNY V POĽNOM KESOVE

Hoci je už sezóna za nami, na moment sa vrátíme na jednu z hasičských súťaží. Konkrétne na najprestížnejšiu akciu hasičského športu, ktorou je Slovenský Superpohár v požiar- nom útoku. Už 10-ty ročník sa mal pôvodne odohrávať v Krupine. Z viacerých dôvodov

museli Krupinčania organizáciu Superpohára odvolať, a tak sa naskytla jedinečná možnosť zorganizovať túto celoslovenskú súťaž v Poľnom Kesove. Slovo dalo slovo a 8.10.2016 o 10:00 zahájila starostka obce Ing. Ľubica Poluchová spolu s doc. Ing. Milanom Belicom, PhD.,

predsedom Nitrianskeho samosprávneho kraja, a zakladateľmi Superpohára Štefanom Krajčom a Ladislavom Jakubičkom jubilejný 10-ty ročník tejto atraktívnej súťaže.

Exkluzivitu a prestíž tejto súťaže tvoria samotné družstvá – na štartovú čiaru sa postavila iba tí najlepší, ktorí vo svojej lige získali pódiové umiestnenia. Účasť na Superpohári sa získava na základe postupového kľúča, ktorý je vypracovaný a zverejnený po skončení všetkých hasičských lig z celého Slovenska. O celoslovenskom zábere svedčí aj fakt, že sa táto súťaž vysielala naživo a všetci priaznivci tohto športu mohli fandieť svojim favoritom aj online.

DHŽ Poľný Kesov sa na Slovenský Superpohár prebojoval každý rok. V prvom ročníku v r. 2007 získalo družstvo mužov 3. miesto, v roku 2009 sa stali jeho víťazmi. Ženy získali najlepšie umiestnenie vlani, obsadili 2. miesto. Organizovanie Superpohára bola však nová skúsenosť, nakoľko sme očakávali viac než 1000 návštevníkov. Do priprav sme preto nielen vložili skúsenosti a postrehy z predošlých ročníkov, ale aj maximálne nasadenie, aby sa v Poľnom Keso-ve odohrala príjemná športovo - spoločenská udalosť. O tom, že sa nám to podarilo, svedčila nielen samotná atmosféra na súťaži, ale i násled-

né pozitívne ohlasy domácich aj hostí.

Celkovo sa na štartovú čiaru postavilo 60 družstiev v oboch kategóriách, ktoré mali dva pokusy na predvedenie svojich najlepších útokov. V mužskej kategórii zvíťazili hasiči z Brumova (13,83s), 2. miesto Podvysoká (13,87s), 3. mies-

to získali Nižné Ružbachy (14,04s). Poradie u žien: 1. miesto Šenkvice (16,68s), 2. miesto Bytčica (16,77s), 3. miesto Nosice (17,00s). Domáce družstvá sa umiestnili na 9. mieste v mužskej a 8. mieste v ženskej kategórii.

Je potrebné poďakovať všetkým organizátorom a v neposlednom rade sponzorom, ktorí podali pomocnú ruku a podporili túto akciu. Veríme, že ste strávili príjemnú slnečnú sobotu s priateľmi v spoločnosti hasičov.

Alena Čičová

ČO SA STALO NA SV. MIKULÁŠA

Dňa 5. decembra, keď sa už poriadne zotmelo a mráz štípal líca, sa pred kultúrnym domom zišlo detí ako smetí – väčšie i menšie a tie najmenšie prišli spolu so svojimi rodičmi. Všetci netrpezlivo očakávali príchod Svätého Mikuláša s veľkým batohom plným sladkostí pre všetky dobré deti. A keď už nadišla hodina „H“, tu namiesto Mikuláša sa z pivnice pod kultúrnym domom ozval hrôzostrašný rev a za hukotu pekelných hudby a šľahajúcich plameňov z nej vybehli traja ohavní čierno-čierni čerti. Chceli so sebou do pekla zobrať všetky zlé deti, ale medzi našimi deťmi boli len deti dobré. Ale čerti nechceli prísť do pekla s prázdnyimi rukami a podarilo sa im uchmatnúť a do zadymenej pivnice zavrieť dve deti. A hoci sa zlých čertov báli malí, ba aj veľkí, všetci chceli oslobodiť uväznené deti. Ale nevedeli ako.

A tu odrazu zaznelo anjelské zvonenie, ktoré oznamovalo príchod Svätého Mikuláša a jeho pomocníka anjela. S ich pomocou sa podarilo uväznené deti oslobodiť a čerti ostali čušať v kúte, lebo sa teraz oni báli všetkých dobrých ľudí. A keď už nič nehrozilo a zavládol pokoj, Mikuláš pomocou svojej čarovnej palice rozsvietil vianočný stromček a konečne mohol rozdať sladké balíčky pre dobré detičky. A keďže bola vonku poriadna zima, ku každému balíčku priložil vstupenku od Thermalparku Nitrava,

aby sa deti spolu so svojimi rodičmi mohli ísť vykúpať a vyzohrievať do príjemnej teplej vody. A deti za všetko, čo im dobrý Mikuláš nadelil, ho odmenili básničkou alebo pesničkou. Nakoniec teda všetko dobre dopadlo. Spokojné boli deti, spokojný bol Svätý Mikuláš, len čerti odišli s dlhými nosmi...

Milý Mikuláš, o rok ťa radi uvidíme zas!

**Ing. Ľubica
Poluchová**

MATERSKÁ ŠKOLA

„Neviem presne, kedy sa pominul čas, v ktorom sme sa, dospelí, ešte vedeli dívať na Vianoce ako na zázrak. Kedy prišiel čas, keď si sviatočne čisté veci prestali všímať našu dušu a ona osamela. Stiahla sa pod povrch, aby príliš neprekážala tomu, čo potom prišlo ako nevyhnutnosť každodennej existencie, jej každodenného chleba. Dnes robím to, čo robia v tieto sviatky všetci moji dospelí ľudskí bratia: utratím vlastnú radosť, pripravujem ju pre tých, ktorí sú jej schopní, pretože sú jej hodní. Staviam vianočný stromček pre dieťa a na ohníčku jeho zázračnosti prihrievam svoju dospelú polievkočku. Pociťujem radosť, ale je to radosť krotká, skoro nesmelá: viem, že som si na ňu požičal a že to budem musieť vrátiť.“ (Milan Rúfus)

Po čase sa vám opäť prihovám za materskú školu. Aj vám čas tak rýchlo letí? Občas by sme potrebovali, aby mal deň 48 hodín... Možno aj preto je to na svete tak dokonale zariadené, že nám čas aspoň na chvíľočku pozastavia najkrajšie sviatky v roku – VIANOCE.

Na úvod som požičala krásne slová vzácného umelca a človeka, pána Milana Rúfusa. V nich je obsiahnuté všetko. Aj nás najviac motivujú práve deti. A každý krok, ktorý podnikáme smeruje najmä k ich šťastiu a spokojnosti. Pre ne je očakávanie Mikuláša či Vianoc neopísateľným zázrakom. Mikuláš našu materskú školu neobišiel ani tento rok a prišiel si vypočuť pesničky a básničky, ktoré si deti usilovne prichystali preňho.

Pred vianočnými prázdninami sme privítali rodinky našich najmenších v triede materskej školy. Spolu sme prežili príjemné chvíle, rovnako ako minulý školský rok na vianočnej besiedke.

Už nám ostáva len dúfať, že sa nám všetky choroby vyhnú veľkým oblúkom,

pretože počas novembra nás potrápili statočne. V decembri sme ešte s deťmi navštívili detské divadelné predstavenie v Nitre.

24. októbra nás pozvali naši starší kamaráti zo základnej školy do ich kráľovstva a pripravili si pre nás pásmo rozprávok, básní a vtipných hádaniek a spestrili nám tak všedný jesenný deň. Ďakujeme.

Rovnako ďakujeme slečne Monike, ktorá nás navštívila dňa 11. novembra spolu so svojím krásnym psíkom Bastiánom. Zasvätila nás do tajomstiev psieho sveta, do toho, ako nás ľudia psíci vnímajú, ako nám často pomôžu viac než ktokoľvek iný, čo sa im páči a čo naopak nie... Deti absolvovali so psíkom Bastiánom canisterapiu. Na chvíľu sa stal ich spoločníkom, deti boli šťastné, pokojné, uvoľnené, ohľaduplné a mali možnosť vyskúšať si základné povely, ktoré psík ochotne plnil.

Želám nám, aby sme aj my boli ochotní vzájomne si plniť očakávania aj tajné túžby. Veď Vianoce sú na to ako stvorené. Prežime ich spoločne v láske, pokoji a tichosti. Deti nám budú nesmierne vďačné.

Klaudia Matuščinová

Z BABIČKINEJ KUCHYNE

Guľky Raffaello

Potrebuje:

150 g práškoveho cukru, 200 g sušeného mlieka, 4 tortové oblátky, 1 dl teplej vody, 1 margarín Hera, 150 g kokosovej múčky

Postup prípravy:

Oblátky rozmrvieme, pridáme práškový cukor, sušené mlieko, teplú vodu, zmäknutý tuk Hera a spolu zmiešame. Z masy formujeme guľky a obaľujeme v kokosovej múčke. Dovnútra môžeme vložiť lieskový oriešok alebo ho vtlačiť na vrch guľky.

Naša osvedčená vianočná maškrtka. Želáme Vám dobrú chuť!

Martina Poluchová

POTULKY PO MIKROREGIÓNE

Obec Veľká Dolina

Obec Veľká Dolina leží 17 kilometrov juhozápadne od mesta Nitra v južnej časti Nitrianskej pahorkatiny v nadmorskej výške 120 až 151 metrov nad morom. Veľkodolinský chotár hraničí

s mojmírovským, svätoplukovským, poľnohospodárskym a trnoveckým chotárom. Rozprestiera sa na rozhraní troch okresov – Nitrianskeho, Novozámockého a Šalianskeho.

Katastrálne územie obce má rozlohu 1169 ha a patria k nemu aj časti Bačala, Malá Dolina a Taránske Funduše. K 31.12.2015 mala obec 669 obyvateľov, väčšinu slovenskej národnosti a rímskokatolíckeho vierovyznania. Starostkou obce je Dana Cesneková.

Všetky prvky tvoriace erb vychádzajú z histórie - vinič sa v minulosti v obci pestoval a spolu so zvoncou tvoril dôležitú súčasť každodenného života ľudí. Okrem toho pôvodná zvonica ovplyvnila aj podobu veže nového

kostola. Erb obce tvorí červený štít s dvomi striebornými kopcami. Z ľavého kopca vyrastá strieborný vinič so strieborným viničným listom a zlatým strapcom hrozna. Na pravom kopci je postavená zlatá zvonica so strieborným zvoncom. V tejto podobe má erb historizujúci charakter a je výnimočný aj z hľadiska obsahu, pretože takýto erb nemá žiadna iná obec na Slovensku.

Obec dostala meno podľa chotárneho pomenovania bývalých lúk, ktoré volali Dolina. Rozprestierali sa okolo potoka zvaného Veľká Dolina. Prvá zmienka o obci pochádza z roku 1721 a hovorí sa o majetku nitrianskeho biskupstva, neskôr nitrianskej kapituly. Prvou hodnotnou správou o počiatkoch osídlení chotára Veľkej Doliny je mapa z roku 1721, na ktorej je zakreslený rybník a dva majerské domy patriace grófovi Hunyadyimu. Po komasácii v roku 1857 sa dostal celý veľkodolinský chotár do majetku grófa Jozefa Hunyadyho, ktorý na území vytvoril vzorové hospodárstvo s ukázkovým vzorom oviec Merino. Po roku 1910 vzal do árendy celé Hunyadyho hospodárstvo na 40 rokov šuriansky cukrovar. Pre ľahší odvoz úrody a dovoz hnojív

a krmív tu v roku 1916 postavil úzkokofajnú železniciu, ktorej trasa viedla až do Trnovca nad Váhom, cez Veľkú Dolinu, Poľný Kesov a Taráň. Železnica zostala v prevádzke do augusta 1969, kedy ju nechal cukrovar rozobrať.

1. januára 1956 sa obec odčlenila od obce Mojmírovce a stala sa samostatnou.

Zo zaujímavostí, ktoré sa v obci oplatí vidieť, patrí okrem už spomínanej zvoničky i chránený brest, ktorého vek sa odhaduje na 200 rokov a tiež rímskokatolícky kostol sv. Petra a Pavla, ktorý bol postavený v roku 1999. V obci sa narodil slovenský filmový režisér, historik a scenárista Ivan Rumanovský.

Veľká Dolina je obec, ktorá stratila pôvodné poľnohospodárske zameranie a rozvinula sa do atraktívnej obytnej zóny. Malá vzdialenosť od Nitry, výstavba nájomných bytov a snaha zastupiteľstva ponúkať cenovo dostupné a kvalitné služby sem láka mladé rodiny s deťmi. Mnohí sa

už dnes vracajú do rodičovských domov, niektorí si na cenovo dostupných stavebných parcelách postavili novostavby a veľký záujem je aj o nové nájomné byty.

Dana Cesneková
starostka obce Veľká Dolina

MIESTNY POPLATOK ZA ROZVOJ

Od 1.1.2017 nadobúda na území našej obce účinnosť Všeobecne záväzné nariadenie č. 5/2016 o výške miestneho poplatku za rozvoj. Predmetom poplatku je pozemná stavba na území obce, na ktorú bude vydané právoplatné stavebné povolenie, ktorým sa povoľuje stavba. Základom poplatku je výmera nadzemnej časti podlahovej plochy realizovanej stavby v m², pričom sa za podlahovú plochu nadzemnej časti stavby považuje súčet výmery všetkých miestností v nadzemných podlažiach stavby.

Sadzba poplatku za rozvoj na území obce Poľný Kesov za každý, aj začatý m² podlahovej plochy nadzemnej časti stavby je:

- pre bytové domy a rodinné domy 10,- €,
- pre stavby na pôdohospodársku produkciu, skleníky, stavby pre vodné hospodárstvo, stavby využívané na skladovanie vlastnej pôdohospodárskej produkcie vrátane stavieb na vlastnú administratívu 20,- €,
- pre priemyselné stavby a stavby využívané na skladovanie vrátane stavieb na vlastnú administratívu 25,- €,

- pre stavby na ostatné podnikanie a na zárobkovú činnosť, stavby využívané na skladovanie a administratívu súvisiacu s ostatným podnikaním a so zárobkovou činnosťou 25,- €,
- pre ostatné stavby 25,- €.

Poplatok sa nebude platiť za stavbu rodinného domu s výmerou podlahovej plochy do 150 m², za drobnú stavbu, nadstavbu a prístavbu s výmerou podlahovej plochy do 25 m² a za odstránenie poruchy stavby alebo havarijného stavu stavby.

Príjem z poplatku je príjmom rozpočtu obce a možno ho použiť na realizáciu investičných akcií, napr. výstavba miestnych komunikácií, chodníkov, športových a sociálnych zariadení, úpravu verejnej zelene a pod.

Viac o poplatku za rozvoj je v samotnom všeobecne záväznom nariadení, ktoré je zverejnené na webovej stránke obce www.polnykesov.eu a v zákone č. 447/2015 Z.z. o miestnom poplatku za rozvoj.

Ing. Ľubica Poluchová

KALENDÁR KULTÚRNYCH A SPOLOČENSKÝCH PODUJATÍ

Február

Detský karneval

OZNAMY OBECNÉHO ÚRADU

Oznamujeme občanom, že nálepky, ktoré majú v súčasnosti nalepené na odpadových nádobách na zber komunálneho odpadu, budú platné do 31. januára 2017. V priebehu mesiaca január 2017 budú občanom vydané nové nálepky a to ihneď po zaplatení poplatku za zber komunálneho odpadu. Ten ostáva aj v roku 2017 vo výške 18,- € na jedného člena domácnosti na rok. Občanom, ktorí nebudú mať od 1. februára 2017 na odpadovej nádobe nalepenú novú nálepku platnú na rok 2017, nebude realizovaný vývoz komunálneho odpadu.

Oznamujeme občanov, že posledný vývoz komunálneho odpadu v roku 2016 sa uskutoční v piatok 30. decembra (nie 31. decembra ako je uvedené v harmonograme).

Zmena úradných hodín počas vianočných sviatkov:

22.12.2016 – štvrtok – 7.30 – 11.00 hod.

23.12.2016 – piatok – zatvorené

27.12.2016 – utorok – nestránkový deň

28.12.2016 – streda – 7.30 – 12.00 hod.

29.12.2016 – štvrtok – 7.30 – 12.00 hod.

30.12.2016 – piatok – zatvorené

2.1.2017 – pondelok – zatvorené

3.1.2017 – utorok – nestránkový deň

4.1.2017 – streda – 7.30 – 12.00 hod.

5.1.2017 – štvrtok – 7.30 – 12.00 hod.

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTORKA:

Bc. Iveta Sušková

REDAKTORKY:

PaedDr. Iveta Štefanovičová

Mgr. Jarmila Adamovská

Bc. Martina Poluchová

GRAFICKÝ DIZAJN:

Bc. Martina Poluchová

FOTOGRAFIA NA TITULNEJ STRANE:

Kristína Hradická

PERIODICITA VYDÁVANIA:

4x ročne

VYDÁVA:

Obec Poľný Kesov

Poľný Kesov 68

951 15 Mojmírovce

IČO: 00 308 391

REGISTRAČNÉ ČÍSLO ČASOPISU:

EV 5257/15

ISSN: 2453-6776

Vaše príspevky, postrehy, návrhy ale aj iné
oznamy môžete zasielať na adresu:

polnokesovskymbcasnik@gmail.com

Redakčná rada si vyhradzuje právo krátiť
a upravovať príspevky.

Uzávierka ďalšieho vydania bude

12.3.2017.

V prípade záujmu o inzerciu nájdete platný
cenník v Štatúte časopisu Poľnokesovský
občasník, ktorý je zverejnený na webovom
sidle obce www.polnykesov.eu.

NEPREDAJNÉ

Harmonogram vývozu komunálneho a separovaného odpadu v roku 2017

január		
9	Pond.	
13	Piatok	
27	Piatok	

február		
3	Piatok	
3	Piatok	
10	Piatok	
24	Piatok	

marec		
2	Štvrtok	
3	Piatok	
10	Piatok	
10	Piatok	
11	Sobota	
16	Štvrtok	
24	Piatok	
30	Štvrtok	
31	Piatok	

apríl		
7	Piatok	
12	Streda	
13	Štvrtok	
21	Piatok	
27	Štvrtok	

máj		
5	Piatok	
5	Piatok	
11	Štvrtok	
19	Piatok	
25	Štvrtok	
26	Piatok	

jún		
2	Piatok	
2	Piatok	
8	Štvrtok	
16	Piatok	
22	Štvrtok	
29	Štvrtok	
30	Piatok	
30	Piatok	

júl		
6	Štvrtok	
14	Piatok	
20	Štvrtok	
28	Piatok	
28	Piatok	

august		
3	Štvrtok	
4	Piatok	
11	Piatok	
17	Štvrtok	
25	Piatok	
25	Piatok	
31	Štvrtok	

september		
7	Štvrtok	
8	Piatok	
9	Sobota	
14	Štvrtok	
22	Piatok	
28	Štvrtok	
29	Piatok	

október		
6	Piatok	
12	Štvrtok	
13	Piatok	
20	Piatok	
26	Štvrtok	
27	Piatok	

november		
3	Piatok	
9	Štvrtok	
17	Piatok	
17	Piatok	
23	Štvrtok	

december		
1	Piatok	
1	Piatok	
15	Piatok	
22	Piatok	
30	Sobota	

VEĽKOOBJEMOVY	jarný - 25.3.2017	jesenný - 14.10.2017
----------------------	--------------------------	-----------------------------

pristavenie kontajnera na 3 dni-piatok pristavenie, pondelok vývoz

 Papier

 Komunálny odpad

 Bioodpad

 Elektro a nebezpečný odpad

 Plasty